

og forkert billede af situationen, hr. Troels Lund Poulsen tegnede, da vi havde debatten i januar, ved at sige, at væksten ville blive på 17 pct.? Og det andet spørgsmål er: Tror hr. Troels Lund Poulsen stadig på, at væksten i Irak vil være på 17 pct. her i 2006?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det var ikke spor jubeloptimisme, jeg gav udtryk for. Jeg gav udtryk for min vurdering på det tidspunkt, hvor vi havde debatten, og jeg synes, man skal hæfte sig ved, at der er sket fremskridt i Irak.

Der er også sket tilbageskridt på en lang række områder; det må vi erkende. Men det, vi diskuterer i dag, er jo, hvad løsningen i Irak er. Er det at forlade Irak, som Enhedslisten ønsker, eller er det at blive og være med til at fuldføre det arbejde, vi har forpligtet os til? Her er svaret fra Venstre: Ja, vi ønsker at blive, og vi ønsker at være med til at bevæge Irak det sidste stykke, så Irak også kan tage vare på sin egen sikkerhed.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

At skulle høre Venstres ordfører stå og sige, at det, vi taler om i dag, egentlig er holdningen til FN, synes jeg næsten virker absurd, i betragtning af hvordan Irakkrigen egentlig startede, og hvordan man fra den danske regerings side valgte helt bevidst at gå uden om FN's Sikkerhedsråd. Men det er mere en kommentar. Jeg synes næsten, at ordførerens udsagn taler for sig selv, så absurde er de.

Mit spørgsmål går egentlig på, hvor lang tid hr. Troels Lund Poulsen forventer at danske styrker vil være til stede i Irak. Fra Det Radikale Venstres side har vi fremlagt konkrete, konstruktive bud på, hvordan vi kan trække os tilbage, og hvordan vi kan styrke træningsindsatsen, alt sammen med henblik på at lave en enkel strategi for tilbagetrækningen. Men det, som står og blaffer i vinden med beslutningsforslaget i dag, er, hvad Venstre egentlig selv forestiller sig, at tidshorisonten for det danske engagement i Irak vil være. Det giver analysen heller ikke noget svar på, så derfor et konkret spørgsmål: Hvor lang tid forventer hr. Troels Lund Poulsen, at vi skal være i Irak?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg kan jo godt huske debatten fra sidst. Her startede hr. Morten Helveg Petersen også med en overordnet kommentar om FN, så lad os starte her.

Kl. 11.00

Det Radikale Venstre har, kan jeg forstå – og det er jo fair nok – stadig den holdning, som man gav udtryk for i 2003. Venstre har stadig den holdning, at der var et FN-mandat, og at det legitimerede, at man kunne anvende den magt, der skulle til. Det har vi jo haft en lang debat om, derom er vi uenige, men vi må jo anerkende, at politisk kan man have forskellige holdninger til det.

Men hvor lang tid skal vi blive, spørger hr. Morten Helveg Petersen. Jeg må altså sige, at når jeg læser det meget omfattende papir på halvanden side fra Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, der hedder »Det Irakiske Initiativ«, giver det jo ikke noget svar på det. Der står mange, mange fine og rigtige ord, men langt det meste af det, der står, er jo en del af beslutningsforslaget, vi behandler i dag, så det er jo alt sammen noget, som vi gør i dag eller vil gøre.

Vi har øget træningsindsatsen, men hvor lang tid skal vi blive? Ja, det er jo først og fremmest fundamentalt, at irakerne skal have opbygget deres egen sikkerhedsstyrke, inden man begynder at tale om, hvornår man skal forlade Irak, og som jeg sagde i min ordførertale, er vi altså endnu ikke nået dertil.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Venstre har stadig den holdning, at der oprindeligt var et FN-mandat, men jeg tror, Venstre må være stort set det eneste parti i verden ud over præsident Bush, der har en formodning om det. Det tror jeg vist er blevet afkræftet i stort set samtlige andre gennemgange af Irakinterventionen og Irakkrigen i øvrigt, så jeg synes næsten, det virker absurd, at Venstres ordfører krampagtigt forsøger at holde fast i det. Jeg synes egentlig bare, man skulle prøve at erkende, at sådan er det, og så komme videre.

Grunden til, at jeg spørger om tidshorisonten, er, at i analysen står der, at når svaret for sikkerheden er overdraget til irakerne, er det forventningen, at behovet for multinationale styrker i det sydlige Irak vil mindskes væsentligt, og at det danske bidrag til den multinationale sikringsstyrke vil kunne reduceres til et minimum.